

et Forslags Behandling har været henledt paa Spørgsmaalet om dets forfatningsmæssige Karakter; og der saaledes ved dets Gennemførelse — direkte eller indirekte — er taget Stilling dertil, medens man, hvor Spørgsmaalet maatte være undgaaet Lovgiverens Opmærksomhed — altsaa særligt, hvor det drejer sig om enkelte Forskrifter inden for en større Sammenhæng — eller det dog ikke har været drøftet, maaske fordi man netop paa Grund af Sagens indviklede Beskaffenhed har ønsket at henlægge den endelige Afgørelse til Domstolene, holder Adgangen aaben for disse til at tage Sagen op.

Dette kunde ske ved, at der til nuværende § 70 som nyt Stykke 2 og 3 føjedes:

„Det paahviler Rigsdagens (Tingenes) Formand (Formænd) at paase, at et Lovforslag ikke ved dets Vedtagelse indeholder Bestemmelser, der strider mod Grundloven.

Spørgsmaalet om en Lovs Grundlovsmæssighed kan dog kun unddrages Domstolenes Prøvelsesret, saafremt det har været drøftet under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen, uden at Afstemning derom er forlangt, eller Spørgsmaalet ved en derom foretaget særskilt Afstemning er besvaret bekræftende.“

Som Følge af den ovennævnte Forskel i selve den principielle Opfattelse har der imidlertid ikke kunnet opnaas fornøden Tilslutning hertil, hverken fra Det konservative Folkepartis eller fra Regeringspartiernes Side.

Til § 72.

De her foretagne Ændringer skyldes den efter Grundloven stedfundne Udvikling paa dette Lovgivningsraade.

Til § 73 i den nugældende Grundlov.

Der har i Kommissionen været forhandlet om Ophævelse eller Ændring af Grundlovens § 73, men herom er der ikke opnaaet Enighed. Der er imidlertid Enighed om, at Lovgivning om Folkekirkens forfatningsmæssige Stilling ikke bør ske, uden at Lejlighed er givet de bestaaende kirkelige Organer til at udtale sig om denne Lovgivning.

Paa given Foranledning er det desuden udtalt fra alle Sider, at de Midler og Indtægter, der er tillagt Folkekirken, ikke tænkes formindsket, medmindre saadant ved Lovgivningen om Folkekirkens Forhold maatte blive bestemt.

Til § 78.

Det ny tilføjede Stk. 1 sigter paa at værne Borgerne imod Frihedsberøvelse ad administrativ Vej — altsaa bortset fra Forholdsregler som det endnu forekommende „Gælds fængsel“, der iværksættes paa Grundlag af en Rets (Fogeds) Kendelse — uden dog at lægge Hindringer i Vejen for paakrævede Foranstaltninger som Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag, Børneværn, Sindssyge- og Aandssvageforsorg, Karantæneforholdsregler og lignende til Værn mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme eller til Sikring af Udlændinges Tilstedeværelse, indtil Udvisning kan finde Sted, jfr. Fremmedlovens § 14.

Ved Affattelsen af Forslagets Stk. 2 har man ønsket at tydeliggøre, at Reglen om Fremstilling for en Dømmer ikke blot finder Anvendelse, hvor vedkommende Strafforfølgning skal fremmes her i Landet, men ogsaa, hvor den paagældende skal udleveres til fremmed Stat.

Til § 80.

Det foreslaas, at Spørgsmaalet om en Erstatningssums Størrelse ved en foretagen Ekspropriation kan forelægges Højesteret, saafremt Regeringen skønner, at der foreligger